

Jan Jaskanis

Skiwy Małe, pow. Siemiatycze

Informator Archeologiczny : badania 4, 132-133

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Do ciekawszych obiektów odkrytych na stanowisku 2 zaliczyć można 2 piece glinane. Miały one kształt niskich przysadzistych walców zbudowanych z ogromnych brył polepy. Wnętrze pieca I było puste, tworzyło rodzaj komina. Wymiary pieców: I w przekroju poziomym 73 x 59 cm, wysokość 40 cm, II w przekroju poziomym 60 cm (średnica) wysokość 24 cm. Ceramika znaleziona w badanej osadzie pozwala ją datować na młodszymi podokres rzymski. Prace wykopaliskowe na stanowisku 2, zaledwie rozpoczęte w bieżącym roku, planuje się prowadzić w następnym sezonie.

Stanowisko 5

Badania rozpoczęto na stoku niewielkiego wzgórza, opadającego w stronę Warty, w odległości około 0,5 km na północ od wsi Siemichów. Bezpośrednią przyczyną prac było zgłoszenie miejscowego gospodarza o wyorywanych zabytkach. Przebadano 114 m² powierzchni, w rezultacie czego odkryto osadę całkowicie zniszczoną przez orkę. Ogromne ilości fragmentów ceramiki pochodzą prawie wyłącznie z dużych naczyń grubościennych o powierzchni chropowatej i są typowe dla kultury weneckiej w okresie wpływów rzymskich. Tegoroczne prace wykazały, że zniszczone stanowisko nie kwalifikuje się do dalszych badań.

SKIWY MAŁE, pow. Siemiatycze Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansowało Muzeum Okręgowe w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Kurhan z późnego podokresu rzymskiego.

W pobliżu zbadanego w 1966 r. kurhanu typu „rostołckiego”, zbadano w 1970 r. drugi kurhan częściowo uszkodzony wskutek upraw rolnych. Stanowisko to znajdowało się w odległości około 800 m na północ od cmentarzyska okresu późnorzymskiego w Cecelach, ulokowane na lekkim wzniesieniu, od wschodu i południa okolonym łąkami i doliną strumyka.

Zbadany w 1970 r. kurhan liczył około 25 m średnicy i około 2,5 m wysokości. Rozpoznano następujące elementy konstrukcyjne: płaszcz kamienny zachowany głównie w partiach przybrzeżnych części północno-wschodniej i wschodniej, część ziemną nasypu, który usypany był z miążkiego piasku oraz kolisty w planie rdzeń kamienny średnicy około 6 m, zalegający w centrum nasypu. Rdzeń ułożony był z dużych głazów. Złożyły się nań około 3—4 warstwy. W części północnej i wschodniej, rdzeń był znacznie zniszczony na skutek wybierania kamieni. W obrębie wspomnianej konstrukcji, w czterech miejscach wystąpiły skupiska palonych kości ze spalenizną i ułamki przedmiotów z brązu i szkła.

Tak jak i cmentarzysko w Cecelach kurhany w Skiwach są pozostałością ludności kultury wschodnio-pomorsko-mazowieckiej.

STROBIN, pow. Wieluń

patrz okres lateński

SZARLEJ, pow. Inowrocław

Muzeum im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu

Stanowisko 4

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski. Finansowało Towarzystwo Miłośników miasta Inowrocławia ze środków PGR Szarlej oraz WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu rzymskiego.

Stanowisko jest położone na niewielkim piaszczystym wzniesieniu, gdzie jest czynna intensywnie pracująca żwirownia. W miejscu odkrycia grobu przez koparkę wiosną 1970 r. założono wykop o powierzchni jednego ara. Wyeksplorowano z niego 3 groby popielnicowe i jeden jamowy. Tylko jeden z grobów (dziecka) był wyposażony w miniaturowe groty oszczepów, wykonane z żelaznej blachy. W kontrolnych wykopach, założonych przy krawędzi żwirowni nie stwierdzono występowania grobów.

Na skutek sygnału kierownika miejscowej szkoły podstawowej podjęto jesienią 1970 r. ponownie prace na tym stanowisku. Wykop o przeciętnej szerokości 2 m założono wzdłuż całej blisko 100 m krawędzi żwirowni. Odkryto 4 groby popielnicowe i jeden jamowy. W jednym z grobów popielnicowych umieszczony małe naczynko. Wyeksplorowano również 5 jam, których wypełnisko stanowiła intensywnie ciemna ziemia, pomieszana z ułamkami ceramiki. Groby, jak i jamy chronologicznie wiążą się z okresem wpływów rzymskich. W razie potrzeby prace ratownicze na tym stanowisku będą kontynuowane.

ŚWILCZA, pow. Rzeszów

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Stanowisko 3

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich (IV wiek n. e.).

Stanowisko zostało odkryte przypadkowo w czerwcu b. r. Podczas poszerzania drogi znaleziono bułę bursztynu o wadze 305 g, przęślik i pa-